

31995L0018

L 143/70

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

27.6.1995

DIRECTIVA 95/18/CE A CONSILIULUI
din 19 iunie 1995
privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 75,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 189c din tratat ⁽³⁾,

întrucât piața unică cuprinde un spațiu fără frontiere interne, în care este asigurată libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor;

întrucât principiul libertății de a presta servicii trebuie aplicat sectorului feroviar, ținând seama de caracteristicile specifice ale acestui sector;

întrucât Directiva 91/440/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare ⁽⁴⁾ prevede anumite drepturi de acces la transportul feroviar internațional pentru întreprinderi feroviare și grupări internaționale de întreprinderi feroviare;

întrucât, pentru a garanta că drepturile de acces la infrastructura feroviară se aplică pe o bază uniformă și nediscriminatorie în întreaga Comunitate, este oportună introducerea unei licențe pentru întreprinderile feroviare care prestează serviciile menționate la articolul 10 din Directiva 91/440/CEE;

întrucât este oportun să se mențină domeniul de aplicare al Directivei 91/440/CEE, inclusiv excepțiile prevăzute în aceasta pentru serviciile regionale, urbane și suburbane, și întrucât trebuie să se specifice că activitățile de transport sub forma serviciilor de tren-navetă prin tunelul de sub Canalul Mânecii sunt și ele excluse din domeniul de aplicare al respectivei directive;

întrucât licența emisă de un stat membru trebuie, prin urmare, să fie recunoscută ca fiind valabilă în întreaga Comunitate;

întrucât condițiile comunitare de acces sau tranzit via infrastructura feroviară vor fi reglementate de alte dispoziții ale dreptului comunitar;

întrucât, având în vedere principiul subsidiarității și pentru a asigura uniformitatea și transparența cerute, Comunitatea trebuie să stabilească principiile generale de la baza unui astfel de sistem de acordare de licențe, lăsând statelor membre responsabilitatea acordării și administrării licențelor;

întrucât, pentru a asigura servicii fiabile și adecvate, este necesar ca întreprinderile feroviare să îndeplinească permanent cerințele în materie de bună reputație, capacitate financiară și competență profesională;

întrucât, pentru protecția clienților și a părților terțe implicate, este important să se garanteze că întreprinderile feroviare sunt asigurate la un nivel suficient sau au încheiat alte aranjamente echivalente pentru acoperirea riscurilor de răspundere civilă;

întrucât în acest context trebuie abordate și suspendarea și revocarea licențelor și acordarea de licențe temporare;

întrucât o întreprindere feroviară va trebui, de asemenea, să respecte dispozițiile interne și comunitare privind prestarea de servicii feroviare, aplicate într-o manieră nediscriminatorie, destinate să asigure că aceasta poate să-și desfășoare activitatea în condiții de deplină securitate, pe parcursuri specifice;

întrucât, pentru a asigura funcționarea eficientă a transporturilor feroviare internaționale, este necesar ca întreprinderile feroviare să respecte acordurile în vigoare din acest domeniu;

întrucât, în sfârșit, procedurile de acordare, menținere și modificare a licențelor de funcționare a întreprinderilor feroviare trebuie să reflecte o dorință generală de transparență și nediscriminare,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

SECȚIUNEA I

Obiectiv și domeniu de aplicare

Articolul 1

(1) Prezenta directivă se referă la criteriile aplicabile pentru emiterea, reînnoirea sau modificarea licențelor de către un stat membru, destinate întreprinderilor feroviare care sunt stabilite sau vor

⁽¹⁾ JO C 24, 28.1.1994, p. 2 și JO C 225, 13.8.1994, p. 9.

⁽²⁾ Aviz prezentat la 14 septembrie 1994 (JO C 393, 31.12.1994, p. 56).

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 3 mai 1994 (JO C 205, 25.7.1994, p. 38), Poziția comună a Consiliului din 21 noiembrie 1994 (JO C 354, 13.12.1994, p. 11) și Decizia Parlamentului European din 14 martie 1995 (JO C 89, 10.4.1995, p. 30).

⁽⁴⁾ JO L 237, 24.8.1991, p. 25.

fi stabilite în Comunitate, dacă acestea prestează serviciile prevăzute la articolul 10 din Directiva 91/440/CEE în condițiile prevăzute în acel articol.

(2) Întreprinderile feroviare ale căror activități se limitează la exploatarea serviciilor de transporturi urbane, suburbane și regionale se exclud din domeniul de aplicare al prezentei directive.

Întreprinderile feroviare și grupările internaționale ale căror activități se limitează la prestarea de servicii de transport gen tren-navetă de vehicule rutiere prin tunelul de sub Canalul Mânecii se exclud, de asemenea, din domeniul de aplicare al prezentei directive.

(3) O licență este valabilă pe întreg teritoriul Comunității.

Articolul 2

În înțelesul prezentei directive:

- (a) „întreprindere feroviară” înseamnă o întreprindere privată sau publică al cărei obiect principal de activitate constă în prestarea de servicii de transport feroviar pentru mărfuri și/sau călători, cu obligativitatea ca întreprinderea să asigure tracțiunea;
- (b) „licență” înseamnă autorizația acordată de un stat membru unei întreprinderi, prin care i se recunoaște calitatea sa de întreprindere feroviară. Această calitate poate să fie limitată la prestarea de anumite tipuri de servicii;
- (c) „autoritate de acordare a licențelor” este organismul însărcinat de un stat membru cu eliberarea licențelor;
- (d) — „servicii urbane și suburbane” înseamnă servicii de transport efectuate pentru a răspunde cerințelor de transport ale unui centru urban sau ale unei suburbii, precum și cerințelor de transport între un astfel de centru sau suburbie și zonele înconjurătoare;
— „servicii regionale” înseamnă serviciile de transport prestate pentru a răspunde cerințelor de transport ale unei regiuni.

Articolul 3

Fiecare stat membru desemnează organismul de acordare a licențelor și îndeplinirea obligațiilor impuse de prezenta directivă.

SECȚIUNEA II

Licențe

Articolul 4

(1) O întreprindere feroviară are dreptul să solicite o licență în statul membru în care este înființată.

(2) Statele membre nu acordă licențe și nici nu le prelungesc valabilitatea dacă nu sunt respectate cerințele prezentei directive.

(3) O întreprindere feroviară care îndeplinește cerințele impuse în prezenta directivă este autorizată să primească o licență.

(4) Nici o întreprindere feroviară nu este autorizată să presteze serviciile de transport feroviar reglementate de prezenta directivă dacă nu i s-a eliberat licența adecvată pentru serviciile care urmează să fie prestate.

În orice caz, o astfel de licență nu îi acordă titularului dreptul de acces la infrastructura feroviară.

Articolul 5

(1) O întreprindere feroviară trebuie să fie în măsură să demonstreze autorităților care acordă licențele din statul membru respectiv, înaintea începerii activităților sale, că va putea în orice moment îndeplini cerințele privind buna reputație, capacitatea financiară și competența profesională și, de asemenea, să acopere riscurile de răspundere civilă enunțate în articolele 6-9.

(2) În înțelesul alineatului (1), fiecare solicitant trebuie să furnizeze toate informațiile utile.

Articolul 6

Statele membre definesc condițiile în care sunt îndeplinite cerințele de bună reputație pentru a se asigura că întreprinderile feroviare care solicită acordarea unei licențe sau persoanele responsabile cu administrarea acestor întreprinderi:

- nu au suferit o condamnare penală gravă, inclusiv pentru infracțiuni comise în domeniul comercial;
- nu au făcut obiectul unei proceduri de faliment;
- nu au suferit o condamnare pentru infracțiuni grave de încălcare a legislației specifice aplicabile în domeniul transporturilor;
- nu au fost condamnate pentru nerespectarea gravă sau în mod repetat a obligațiilor care decurg din legislația socială sau legislația muncii, inclusiv a obligațiilor care decurg din legislația privind siguranța la locul de muncă și a sănătății.

Articolul 7

(1) Cerințele privind capacitatea financiară sunt îndeplinite dacă o întreprindere feroviară care solicită o licență poate demonstra că va fi în măsură să îndeplinească obligațiile sale reale și potențiale, stabilite pe bază de ipoteze realiste, pe o perioadă de 12 luni.

(2) În înțelesul alineatului (1), fiecare solicitant pune la dispoziție cel puțin informațiile indicate la punctul I din anexă.

Articolul 8

(1) Cerințele privind competența profesională sunt îndeplinite dacă:

- (a) întreprinderea feroviară care solicită o licență are sau va avea o organizație de gestionare care posedă cunoștințele și/sau experiența necesare pentru exercitarea unui control operațional și o supraveghere sigură și eficace a tipului de operații specificate în licență;
- (b) personalul său responsabil cu asigurarea securității, în special conducătorii auto, sunt pe deplin calificați pentru domeniul lor de activitate și
- (c) personalul său, materialul rulant și organizația pot asigura un grad ridicat de securitate a serviciilor care urmează să fie prestate.

(2) În înțelesul alineatului (1), fiecare cerere de licență este însoțită cel puțin de informațiile indicate la punctul II din anexă.

(3) Respectarea cerințelor de calificare este dovedită prin prezentarea de dovezi corespunzătoare, furnizate în scris.

Articolul 9

O întreprindere feroviară trebuie să fie asigurată în mod corespunzător sau să adopte dispoziții echivalente pentru acoperirea, în conformitate cu legislația internă și internațională, a răspunderii sale civile în caz de accidente, în special în ceea ce privește călătorii, bagajele, mărfurile, corespondența și părțile terțe.

SECȚIUNEA III

Valabilitatea licenței

Articolul 10

(1) O licență este valabilă atât timp cât întreprinderea feroviară își îndeplinește obligațiile prevăzute în prezenta directivă. Cu toate acestea, autoritatea care eliberează licențele poate prevedea revizuirea acestora la intervale periodice, cel puțin la fiecare cinci ani.

(2) Dispoziții specifice privind suspendarea sau retragerea unei licențe pot fi incluse în licența propriu-zisă.

Articolul 11

(1) Dacă există dubii serioase în ceea ce privește respectarea cerințelor din prezenta directivă, în special a articolului 5, de către o întreprindere feroviară, autoritatea competentă care i-a eliberat

licența poate să verifice în orice moment dacă această întreprindere feroviară îndeplinește efectiv aceste cerințe.

Dacă autoritatea care eliberează licențele constată că o întreprindere feroviară nu mai îndeplinește cerințele directivei, în special ale articolului 5, aceasta suspendă sau retrage licența.

(2) Dacă autoritatea de acordare a licențelor dintr-un stat membru constată că există dubii serioase în ceea ce privește respectarea cerințelor prevăzute în prezenta directivă din partea unei întreprinderi feroviare căreia i s-a eliberat o licență de către autoritatea competentă dintr-un alt stat membru, aceasta informează fără întârziere autoritatea din urmă.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), dacă o licență este suspendată sau retrasă din cauza nerespectării cerințelor privind capacitatea financiară, autoritatea care acordă licențele poate elibera o licență temporară până la reorganizarea întreprinderii feroviare, cu condiția ca siguranța să nu fie periclitată. Licența temporară nu este însă valabilă pe o perioadă mai mare de șase luni de la data eliberării sale.

(4) Dacă o întreprindere feroviară și-a întrerupt activitatea pe o perioadă de șase luni sau nu și-a început activitatea în decurs de șase luni de la eliberarea licenței, autoritatea de acordare a licențelor poate decide ca licența să fie supusă unei proceduri de aprobare sau să fie suspendată.

În ceea ce privește începerea activității, întreprinderea feroviară poate solicita stabilirea unui termen mai lung, ținând seama de natura specifică a serviciilor care urmează să fie prestate.

(5) În eventualitatea unei modificări de natură să afecteze situația juridică a unei întreprinderi feroviare și, în special, în caz de fuziune sau preluare, autoritatea care acordă licențele poate decide ca licența să facă din nou obiectul unei cereri de aprobare. Întreprinderea feroviară respectivă poate să-și continue activitatea dacă autoritatea care acordă licențele decide că siguranța nu este periclitată; în acest caz, decizia trebuie motivată.

(6) Dacă o întreprindere feroviară intenționează să-și modifice sau să-și extindă activitățile în mod semnificativ, licența sa trebuie înaintată autorității competente de acordare a licenței în vederea reexaminării acesteia.

(7) Autoritatea care acordă licențe nu permite unei întreprinderi feroviare care face obiectul unei proceduri de faliment sau al unei proceduri similare să-și păstreze licența dacă autoritatea este convinsă că nu există o posibilitate realistă de restructurare financiară satisfăcătoare într-o perioadă de timp rezonabilă.

(8) Dacă autoritatea care acordă licențe suspendă, retrage sau modifică o licență, statul membru respectiv informează imediat Comisia cu privire la aceasta. Comisia informează imediat celelalte state membre.

Articolul 12

Suplimentar față de cerințele prezentei directive, o întreprindere feroviară trebuie de asemenea să respecte dispozițiile din legislația internă compatibile cu legislația comunitară, aplicate într-un mod nediscriminatoriu, în special privind:

- cerințele tehnice și operaționale specifice pentru serviciile feroviare;
- cerințele de securitate care se aplică personalului, materialului rulant și organizării interne a întreprinderii;
- dispozițiile privind sănătatea, securitatea, condițiile sociale și drepturile lucrătorilor și ale consumatorilor.

Articolul 13

Întreprinderile feroviare respectă acordurile aplicabile transportului feroviar internațional în vigoare în statele membre în care își desfășoară activitatea.

SECȚIUNEA IV

Dispoziții tranzitorii*Articolul 14*

Întreprinderilor feroviare care prestează servicii feroviare li se acordă o perioadă de tranziție de 12 luni de la data finală de transpunere menționată în articolul 16 alineatul (2) pentru a se conforma dispozițiilor din prezenta directivă. Această perioadă de tranziție nu se referă la dispozițiile care ar putea afecta siguranța serviciilor feroviare.

SECȚIUNEA V

Dispoziții finale*Articolul 15*

(1) Procedurile de acordare a licențelor se fac publice de statul membru în cauză, care informează Comisia cu privire la aceasta.

(2) Autoritatea care acordă licențele adoptă o decizie cu privire la cererea de acordare a unei licențe cât mai curând posibil, ținând seama de toate informațiile de care dispune, dar nu mai târziu de trei luni de la data la care i-au fost prezentate toate informațiile relevante, în special datele menționate în anexă. Decizia este comunicată întreprinderii feroviare care a solicitat licența. Orice refuz trebuie să fie motivat.

(3) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că deciziile autorității care acordă licențe sunt supuse controlului juridicțional.

Articolul 16

(1) Comisia prezintă Consiliului, la doi ani de la punerea în aplicare a prezentei directive, un raport privind această punere în aplicare, însoțit, dacă este necesar, de propuneri privind continuarea acțiunii comunitare, în special în ceea ce privește extinderea domeniului de aplicare a directivei.

(2) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare conformării prezentei directive în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a acesteia. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

(3) Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 17

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 18

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 19 iunie 1995.

Pentru Consiliu

Președintele

B. PONS

ANEXĂ

I. Informațiile menționate la articolul 7 alineatul (2)

1. Capacitatea financiară va fi verificată pe baza conturilor anuale ale întreprinderii sau, în cazul întreprinderilor care solicită o licență și care nu sunt în măsură să prezinte conturile anuale, pe baza bilanțului. Trebuie furnizate informații detaliate, în special cu privire la următoarele aspecte:
 - (a) resursele financiare disponibile, inclusiv soldul bancar, provizioane pentru descoperit de cont și împrumuturi;
 - (b) fondurile și activele disponibile cu titlul de garanție;
 - (c) capital în numerar;
 - (d) costurile relevante, inclusiv costurile de achiziție a vehiculelor, a terenurilor, a clădirilor, a instalațiilor și a materialului rulant;
 - (e) sarcinile instituite asupra activelor unei întreprinderi.
2. În special, se consideră că solicitantul nu are capacitatea financiară dacă există arierate substanțiale în materie de impozite sau contribuții la asigurările sociale, rezultate din activitatea întreprinderii.
3. Autoritatea poate cere cu precădere prezentarea unui raport de audit și a documentelor corespunzătoare emise de o bancă, de o casă de economii, de contabil sau de auditor. Aceste documente trebuie să conțină informațiile privind elementele prevăzute la alineatul (1).

II. Informațiile prevăzute la articolul 8 alineatul (2)

1. Informații privind natura și întreținerea materialului rulant, în special privind standardele de siguranță.
 2. Informații privind calificarea personalului cu atribuții în materie de siguranță și formare a personalului.
-